

EEN LANGE ADEM IN PRIJSKAMPEN

Karla 105, Koery, Hamly en Randy. Het is een kleine greep uit de koeienstapel van Leo Pluym en Rita Van Gorp uit Lille die al op diverse prijskampen aantrad. Met de inbreng van zoon Jim maakt het bedrijf zich stilaan klaar voor de toekomst, ook op prijskampniveau. 'In de eerste plaats neem je deel voor de sfeer en de gezelligheid.'

Al 26 jaar lang zijn Leo Pluym (48) en Rita Van Gorp (46) uit het Antwerpse Lille prijskamp na prijskamp trouwe deelnemers. 'Op de nationale in Brussel hebben we nog geen enkele beurt overgeslagen', illustreert Leo het prijskampverleden. Hij vindt het al heel wat om deel te mogen nemen. 'Zoiets gaat altijd met zijn hoogten en laagten. Winnen is leuk, maar je moet ook kunnen verliezen.' Een stuk hobby noemen Leo en Rita het, weliswaar met een doel. 'In de eerste plaats neem je deel voor de sfeer. Anderzijds krijg je een vlottere afzet voor fokvee.' Van de 70 melkkoeien die in de melkstal twee keer per dag voorbijkomen, kleurt na jaren zuivere roodbontfokkerij ruim een derde zwartbont. Die genen slopen de veestapel binnen via embryo's en pinken. 'We gaan richting half rood en half zwart', beklemtoont Pluym. 'Eens we die verhouding hebben, kunnen we nog alle kanten uit.' Het huidige inseminatielijstje vermeldt Faber en Reno bij roodbont en Win 395 en Lucky Mike bij zwartbont, vier productieverers op rij. 'Het is niet alleen show die telt: van prijskampen alleen kun je niet eten. Productie komt hier nog altijd op de eerste plaats en dat proberen we zo veel mogelijk te combineren met een goed exterieur.' De gevolgen blijven niet uit. Op jaarbasis komt de veestapel gemiddeld op ongeveer 10.000 kg melk met 4,48 % vet en 3,57 % eiwit. Opvallend is de evenwichtige verdeling van de productie tussen de verschillende generaties. Met name voor de vaarzen is dat een bijzondere prestatie. 'Eén keer kalven doen ze allemaal, drie keer is minder vanzelfsprekend. Komt er iets

tussen, zoals vruchtbaarheidsproblemen, dan heb je alvast die eerste lijst. Onze vaarzen moeten gemiddeld 30 tot 35 liter geven, liefst meer.'

Aankoop exclusieve genetica

Het lijstje keuringscorefeeën is in de loop der jaren flink uitgebreid. Belangrijkste in het hele traject was de overwinning van Cavemandochter Karla, die in 1994 de nationale titel in de wacht sleepte in Brussel. 'Samen met drie volle zussen wonnen we destijds het lot van de vaarzen in Oostmalle', zegt Pluym over vervlogen tijden.

Af en toe worden exclusievere stuks vee binnengehaald. Delta Shana, trouw aanwezig onder de tien hoogste indexkoeien in Vlaanderen, is een voorbeeld. Via Sierra, Tornado en Celsius voert zij terug op de bekende Etazon Annecy. Maar ook eigen producten winnen het hart van deze fokkers. Zoals 58 Mona (v. Red Mitchell), zij overschreed net de kaap van de 10.000 kg vet en eiwit, vrij uitzonderlijk voor een roodbonte koe.

Onder de huidige generatie bevindt zich onder meer Koery (v. Koerier 104). Met drie EK-deelnames en een reservetitel in Agriflanders beschikt ook zij over een verdienstelijk palmares. De recentere generatie bevat Reubendochter Hamly en Randy, een product van Laredozoon Sir Ridgedale, die zich beide al lieten afvaardigen op provinciaal niveau. Met een aantal fraaie koeien in de stal en zoon Jim als opvolger voor het bedrijf is de prijskamp-toekomst bijna verzekerd.

Annelies Debergh

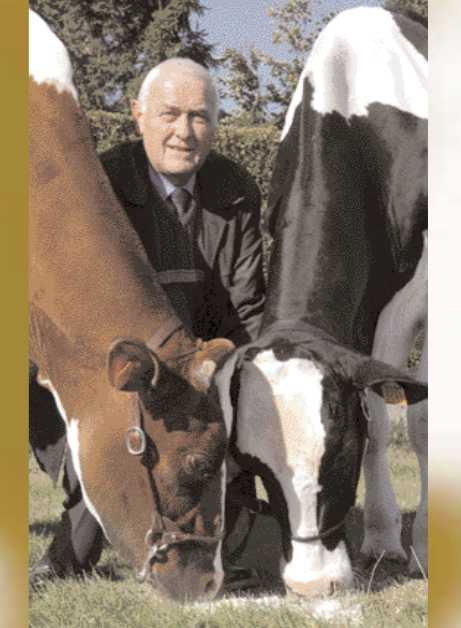

DE KOE

Levenslang productieve Doortje

Met 147.162 kg melk was Topsdochter Doortje van Jan en Cis Oostvogels uit Essen tot voor kort de Vlaamse koe met de hoogste levensproductie. 'Vorige week is ze afgevoerd', vertelt Cis Oostvogels over de verdienstelijke Doortje. Met 15 levensjaren was de Topstelg stilaan trager in de stal. 'Het leek ons beter om haar nu, nog in een gezonde toestand, weg te doen.' Darcydochter Etrene van Joost Verdaasdonk uit Oudekapelle nam de positie van haar over.

DE EXPERT JAN FRANCKEN

Uiting van fokkerij-dynamiek

Het aantal fokveedagen en prijskampen is in Vlaanderen al geruime tijd krimpend. Jan Francken, voormalig afdelingshoofd foktechnische zaken melkvee bij VRV, is zich van de evolutie goed bewust. 'We komen van een periode waarin – voor de provincie Antwerpen alleen al – ooit meer dan 25 regionale prijskampen per jaar plaatsvonden. De rijkste geschiedenis behoort toe aan de provinciale prijskamp, die tegenwoordig plaatsvindt in Oostmalle. De wortels gaan terug tot 1927, toen voor roodbont nog gesitueerd in de Noorderkempen. 'In 1977 vierden we het 50-jarig bestaan in Hoogstraten.'

De prijskampgeest leeft nog sterk in Antwerpen, met dank aan de open geest, volgens Francken. 'Het groepsgevoel blijft hier wel sterk voelbaar. De betrokkenheid van de melkveesector geeft nog steeds draagkracht aan de provinciale fokveedag.' Een verdere terugloop zou Francken jammer vinden. 'Prijskampen blijven een sociale ontmoeting bij uitstek en tonen de resultaten van fokkerijdynamiek.'

Leo Pluym: 'Winnen is leuk, maar je moet ook kunnen verliezen'

Prijskampgeschiedenis